

NAR ráðstevnan endað:

Vit lyfta í felag

Í farnu viku hittast niggju fólkasög í Norðurlöndum á ráðstevnu um fjölmiðla samskiptið og smáu Norðurlensku tjóðirnar í hesum víðfangi.

Limirnir á ráðstevnuni høvdu allir felags, at teir eru áhugaleikarar.

Söslalúrin setti hvørjum sær í hesum felagsskapi nakrar spurningar, ein dagin vit vitjaðu í Norðurlandahúsinum, har ráðsfundir, fyrilestrar og samroður fóru fram.

Spurningar okkara vóru: Hvussu ávirka fjölmiðlarnir gerandisdag tykkara, og hvat kunnu tit gera, til tess at varðveita upprunamentan tykkara, har tit búgva?

Hvat hevur verið mest áhugavert á ráðstevnuni fyrri tykkum, hvør sær, og hvat taka tit til tykkara heimaftur at arbeiða við-ari við?

Noregi

Björn Hall-Hofse, Noregi:

— Sjónvarpið sendir popp og undirhaldandi tilfar, sum fólk hevur stóran áhuga fyri. Blóðini skriva um sendingarnar og fólk prátá sínámillum um tað, sum hendir í sjónvarpinum. Hetta er fyrri so vitt ikki nakar vandi, tí tað er eitt lið í royndini, at halda mentunartjakið gangandi.

Vandamálið er, at fólk ikki hava stundir at hittast, tí tey eru bundin at sjónvarpinum og nær ymsu sendiroðirnar eru á skránni.

— Í løtuni fer eitt tjak fram í Noregi, har vit hava fingið sendingar um fylgisvein og kaðal-sjónvarp.

Tað lögna í tjakinum er, at tað ikki snýr seg um lokal sjónvarp ella mentanina sum so, men um hvør eigur sendistjóðirnar og hvør stýrir teimum.

— Tí haldi eg, at tað er ein vandsi við «kukasse» mentanini. Tað er umráðandi at vit meira halda okkum fyrri eyga, at tjakið um fjölmiðlar vigur skifti í lokaløkjunum og sum heild um landspolitik í hesum víðfangi.

Nú eru vit áhugaleikarar, og mitt boð til fólk skal verða, at vit gera áhugaleikarar virknir, sum móttverja í tí óvirkna, — bert at sita heima í

stovuni og lata seg undirhalda.

Danmark

Bruno Gaston, Danmark: — Í Danmark eru vit ikki komin so langt við kaðal sjónvarpi, men vit hava góðar royndir við lokal útvarpi, sum nú hevur virkað í fleiri ár.

Viðvikjandi sjónvarpinum, so hevur tað so sterka ávirkan á fólk, at vit í Danmark t.d. hava upplivað tað soleiðis. — Eitt nú eru dømi um politisku valsendingarnar, har ein persónur, sum tekur seg væl út, verður valdur í Fólkatíngið, meðan annar persónur, sum hevði góð hugskot og vilja, ikki slapp inn, tí hann ikki var «vakur».

Í Danmark hava verið gjørdar royndir, at gera filmar um lokalmál. Hesir filmir hava verið sera væl móttíknir. — ikki bert í økinum, har evnið snúi seg um, men sum heild í øllum landinum.

Tí er uppskot mitt, at áhugaleikarar her hava eina stóra uppgávu. Ikki bert í tí at framføra sjónleik, men heldur í, at fara inn í politiska arbeiðið og fáa myndugleikarnir at skilja, hvussu stóran týðning tað hevur, at vit varðveita lokamentanina.

Hetta gerst bert, um vit ávirka politikarinn á staðnum.

Svøríki

Lennart Engström, Svøríki: — Persónliga haldi eg, at vit hava tveir møguleikar. Ein er at nýta handilsligu sjónvarps sendingarnar, sum oftast bjóða vánaligar sendingar, annað er at gera royndir við lokal útvarpi og sjónvarpi, fyrri at fáa møguleika at stýra tilfarinum, sum er á marknaðinum, í hesum sambandi.

— Eg haldi, at ein loysn hevði verið, at vit sum áhugaleikarar fóru til slíka uppgávu, við at gera sendingar sjálvi og koma við hugskotum um, hvat kundi verið gjørt øðrvísi.

— Tað er greitt, at ein vandi er í øllum tí stóra tilfari, sum sjónvarpið trýstir niður á okkum, og her haldi eg tað átti at verið ein avbjóðing hjá Fólkskúlanum.

Børn áttu at fingið undirvísing í teknologiini, sum liggur aftanfyrri sjónvarpið. Skúlin átti eisini at virka fyrri, at sósíalt samver hevur týðning — eisini at nýta í fjölmiðlunum. Børn hava vanliga stóran áhuga fyrri teknologi. Tað er givið at evnið hevði fangað um tey

kundu fingið størri vitan um, hvussu fjölmiðlar virka.

Úrslitið á ráðstevnuni? — Her hevur Dallas ikki ein tjans! Mitt uppskot skal verða, at vit skulu gera sjónvarpið skemtiligari, — tað gerst eitt nú við at lata áhugaleikarar sleppa fram. Eitt gott dømi um, hvat lokal sjónvarp hevur at týða, er sending, sum ríkissjónvarpið í Svøríki gjørdi. Talan var um at lýsa áhugaleikara virksemd í sjónvarpssending. Tá avtornaði, so bleiv ein sending til sendiroð, sum var ógvuliga væl umtókt. Eg haldi at sjónvarpið eigur at gera undantøk sum hesi, og at vit eisini hava royndir, sum yrkislaerd kunnu nýta.

Finnland

Hans Stjernberg, Finnland: — Evnið er ógvuliga áhugavert, men tá so nógv longu er sagt fari eg at greiða frá Finnlandi. Vit hava reklamu sjónvarp, sum eg ikki haldi so nógv um. Hetta hevur við sær, at t.d. børn, sum er størsti brúkarin, fáa nógv og stórt tilfar, sum foreldrin ikki hava møguleika at stýra.

— Eg kundi hugsa mær, at vit settu spurningin til

Luttakarnir á NAR ráðstevnuni royndu seg við «Havið», sum Tróndur Paturson hevur gjørt. Hevði umbóðið fyrri Grønland verið við, so høvdu tey megnað tað.

Vinstrumæðni sæst: Gulla Øregaard, Foroyar, Ingvarð Guttorm, Samaland, Lennart Engström, Svøríki, Carl-Erik Sundberg, Áland, Hans Stjernberg, Finnland, Björn Hall-Hofse, Noregi, Einar Njálsson, Ísland og Bruno Gaston, Danmark. Tíverri var Christian Egede, Grønland, ikki hjástaddur, tá myndin varð tikið